

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 23 mars 2006

Mål nr

Ö 4708-04

SÖKANDE

Skånes Hantverk & Yrkesskolor AB, 556570-1660

Rönneholms Slott

240 36 Stehag

Ombud: Advokat R J

SAKEN

Resning

I mål vid Göteborgs tingsrätt mellan Skånes Hantverk & Yrkesskolor AB och G J (mål T 11595-02) yrkade bolaget förpliktande för G J att till bolaget utge skadestånd på den grunden att G J, såsom anställd med ansvar för den exekutiva ledningen av verksamheterna och med ensam firmateckningsrätt, utan befogenhet därtill ingått ett leasingavtal vilket orsakat bolaget skada motsvarande det yrkade beloppet. Efter kungörelsedelgivning av stämning med föreläggande att inkomma med skriftligt svaromål meddelades tredsdom i målet den 23 januari 2003. Domen vann laga kraft.

Hovrätten för Västra Sverige fann i beslut den 8 december 2003 att förutsättningarna för kungörelsedelgivning brustit och att G J så-

ledes inte rätteligen delgivits stämningensansökningen innan tredskodomen meddelades, varför hovrätten enligt 59 kap. 1 § första stycket 2 rättegångsbalken undanröjde tredskodomen på grund av domvilla och förordnade att målet skulle tas upp på nytt av Göteborgs tingsrätt.

Skånes Hantverk & Yrkesskolor AB har ansökt om resning i domvilloärendet.

Resning kan beviljas också i ärende om domvilla, om åtgärden fyller en praktisk funktion (se Högsta domstolens beslut den 14 februari 2006 i mål Ö 4330-05).

Grunden för bolagets skadeståndstalan i tingsrätten var att G J överskridit sina befogenheter som anställd i bolaget. G Js klagan över domvilla skulle enligt 2 kap. 3 § tredje stycket lagen (1974:371) om rättegången i arbetstvist prövas av Arbetsdomstolen. Hovrätten borde därför enligt grunderna för 10 kap. 20 a § rättegångsbalken självant ha överlämnat klagan till Arbetsdomstolen (se prop. 1995/96:115 s. 132) i stället för att pröva klagan i sak. Ärendet har därmed tagits upp av hovrätten trots att det förelegat ett sådant rättegångshinder som enligt 59 kap. 1 § första stycket 1 och 4 § rättegångsbalken utgör grund för att undanröja en domstols beslut på grund av domvilla. Frågan huruvida det i hovrätten förekommit rättegångsfel som kan föranleda att beslutet undanröjs på grund av domvilla, kan emellertid enligt 59 kap. 2 § andra stycket rättegångsbalken inte nu prövas av Högsta domstolen. Bolaget har inte heller klagat över domvilla utan ansökt om resning.

En resningsansökan kan grundas på samma omständigheter som kan utgöra grund för domvilla (jfr NJA 1997 s. 270). De resningsgrunder som bolaget åberopat synes vara avsedda att hänföra sig till punkt 1 och 3 i 58 kap. 1 § första stycket rättegångsbalken. Punkt 1 avser bl.a. det fallet att en ledamot av rätten gjort sig skyldig till brottsligt förfarande eller tjänsteförseelse. Att hovrättens ledamöter när de handlade ärendet inte överlämnade klagan över domvilla till Arbetsdomstolen utan prövade denna klagan kan emellertid inte anses utgöra vare sig brott eller tjänsteförseelse som kan utgöra grund för resning.

Punkt 3 i nyss nämnda paragraf ger möjlighet till resning om en omständighet som inte tidigare har förebragts åberopas och dess förebringande sannolikt skulle ha lett till annan utgång. En ytterligare förutsättning för resning är att parten gör sannolikt att han vid den domstol som meddelat avgörandet eller genom fullföljd från denna inte kunnat åberopa omständigheten eller att han annars haft giltig ursäkt att inte göra detta (andra stycket i samma paragraf).

Den omständigheten att G J varit anställd i bolaget och att skadeståndsanspråket grundades på hans handlande i anställningsförhållandet framgick av stämningsansökningen i tvistemålet och måste förutsättas ha varit förebringad i hovrättens ärende om klagan över domvilla utan att den åberopades där. Det kan därför knappast hävdas att omständigheten i förevarande fall kan betraktas som ”ny” vid tillämpning av resningsgrunden i punkt 3 såvitt avser hovrättens avgörande. Oavsett hur man ser på den frågan bör noteras att nyhetskravet i punkt 3 skall ses mot bakgrund av att resningsreglerna bygger på uppfattningen att omständigheter om möjligt skall

åberopas under den ordinarie processen (jfr prop. 1939:307 s. 27), i detta fall i domvilloärendet. Bolaget har i hovrätten kunnat åberopa att tvistemålet gällde en arbetstvist och att därför Arbetsdomstolen och inte hovrätten borde pröva klagan över domvilla. Det har inte gjorts sannolikt att bolaget hade giltig ursäkt att inte åberopa denna omständighet i hovrättens ärende, även om hovrätten bort beakta den ex officio. Resning kan därför inte beviljas med stöd av punkt 3 i 58 kap. 1 § första stycket rättegångsbalken.

Slutligen finns skäl att med anledning av det som bolaget åberopat i Högsta domstolen också anmärka att resning inte kan beviljas med stöd av den bestämmelse i nyss nämnda paragraf som gäller rättstillämpning som uppenbart strider mot lag (första stycket punkt 4), eftersom bolagets ansökan om resning inte gjorts inom sex månader från det att beslutet i hovrättens ärende vann laga kraft (58 kap. 4 § andra stycket rättegångsbalken).

Med hänsyn till det anförda avslår Högsta domstolen resningsansökningen.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Regner (referent), Victor, Nyström och Calissendorff.

Föredragande revisionssekreterare: Delin